

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. ii. post d[omi]nicam. ii. adue[n]tus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Feria II. post II. dominicā

sententiationis p̄figurationē. q̄ sicut dicit
Gre. M̄ulta mala debet p̄currere ut ma-
lum valeat sine fine nūciare. Sitq̄ tre-
ment homies videtes iſolatas tenebras:
pensate q̄bhorrendū erit tenebras inferni
irremediabilis intrare si tāhorribiles erit
glemento et aliaꝝ creatureꝝ cōmotiōes
Et si timet hoīes nocturnas strepitus: co-
gitate q̄ntus erit horror p̄probos audire
vocē filij dei exprobatis ad cuius vocis
sonū celum et terra mouebuntur. Sicut ḡ
p̄minus ch̄ii aduētus multipliciter p̄figu-
ratus ut cum maiori deuotione suscipeſ:
sic et sc̄ds aduētus multipliciter procla-
matus et multis terribiliſ signis p̄mon-
strabis: p̄ qui boni ſunt ad mellora p̄mo-
cetur: m̄u po ad penitentiā c̄tius quer-
tatur. Impenitentes aut̄ inexcusabiles oī
no reprobenſ. Grego. in omel. Saluator
noller nos paratos innenire desideras ſeſ-
nēſtē mundū q̄ mala ſequuntur denūciat
ut nos ab amore eius p̄p̄cat. Sc̄da inſ-
tructio eſt desiderande. Alatiōes. de q̄
vide in alio aduertuali feria post. ii. dñicaꝝ
Tertia eſt obſcuande exhortationis: de q̄
vide ibidem.

Pro tertio. Auguſtus z̄. Audi petō:
Velis nolis corā ſummo iudice copias
rebus: Eligila igif ne ania tua cum vicioꝝ
feditate ibi p̄pareat. Nā ſic habet. I. Ju-
lianus. ff. ad exhi. §. Preterea. Condenan-
dus eſt aliqꝝ vt exhibeat rem cuꝝ obus
ſuis utilitatibꝝ et cōcomitantibꝝ. Videlte
q̄ne ſitſis de numero ſernoꝝ inutiliꝝ. Nec
ſolum respiciēda ſunt opa: ſederia cuꝝ cu-
ſtantie opeꝝ: vicioꝝ tps: cauſa: volūtas: pſo-
naꝝ diſſerentia. xxiiij. q. viij. Occidit. Et
de pe. diſ. ii. Ut cognouerūſ. Opoſuit.
Audiſte. Si ſentireſtis vos offendisse re-
gem vel ex ope Vel ex opis circūſtātia: et ti-
meretis q̄ regis indignatio vos a regno
deceret aut in carcere detruaderet: aut le-
onibus deuorādi traderet: Nōne ſt̄ereſ
tis quod poffibile eſſet pro veftra recēti-
latione: Certum eſt q̄ ſic. Expone z̄. O
miseri cur ſic qias negligitis de q̄bꝝ p̄ cete-
ris curam habere deberetis. Deuter. iiiij.
Animā tuā ſollicite ſerua.

Feria. ii. post dñicam. q̄. aduētus.

Būcliamus

Hec. Qui regis iſrael intende
qui deducis velut ouē. Joſeph. Ps. xcj. et in Introitu miff. Abūci
amis ḡ z̄. ut ſecuri dicam? dño: Qui re-
gis iſrael intende z̄. Ubi tria notāda
Saluatoris iuocatio frequentanda: inten-
de. Iuocati 2dicio memorāda: qui regi
et qui dñcūſ. Iuocatīſ dispositio. per-
randa: iſrael et Joseph velut ouē. De p̄
mo Ps. Intende in adiutoriū meū domine
deus ſalutis mee. Descend: Hic eſt deus
deus noster in ſecula et in ſeculū ſeculi ſp̄
reget nos in ſecta. Dēſertio. Num. x. Dō
minus p̄misit bona iſrl. Et Sach. x. Dō
mū Joseph ſaluabo z̄.

Abūciamus z̄.

Pro p̄mo. An caro fuerit nature diui-
ne vñita mediāte ania. Q̄ ſic. aut̄ ſi
ritare Damas. Unū est carni verbū dī
q̄ mediū iſollectū. Soluta media ſolū
tur extrema: ḡ ſi dicas. Unitur carni me-
diante ania. facta ſeparatiōe anie a carne
ſit ſepatio a deitate: qđ falſum eſt: ut pa-
tuit in morte ch̄ii. Rūder Bonauē. in. iij.
diſ. ii. Dupl. p̄currere p̄t mediū ad vñi-
onez aliquoꝝ. Medū colligantie q̄ quod
extrema ligant ad inuicē: ſicut duo corpa
glutino. Et mediū p̄gruetie rōne cuiꝝ cō-
gruū eſt aliqꝝ vñri: ſicut mīſer nobilis me-
diante congruētia habet q̄ ſit ſponsa regis
Primo inō non mediāt anima in vñione
carnis ad verbum: quia in immediāt et in
ſeparabiliter verbū vñitur tam anime ḡ
carni. Iz bene ſc̄do mo: q̄ ſuuenies nō eraſ
q̄ dei verbū acceperit corpus inanimatū
Hoc Bonauen. Profundamēto: viliſ
condicōis eſt caro aia ſeclusa. Ubi mat.
vindocinē. in Tob. Et caro vas luteuz
vas lamēabile: ſenu aridulū: fragilis gle-
bula: ſaccus olēo. Nec eſt in corpe vita ni
ſi ab aia. Ubi de Arift. ii. de aia. q̄ aia eſt
ca copris in trīplici ḡne cause. ſ. formalis:
efficiētis: et finalis. Querit ḡ An caro z̄.
Dicit. ut ſ. Et q̄ p̄clude q̄ ppter honore
ch̄ii q̄ carnē affūſit et aia debem⁹ ſp̄ car-
nē ſubq̄cere ſpūl q̄ fac⁹ eſt ad imaginē dī
Nā vt Paul⁹ dī: Quā ch̄ii ſunt carnē ſuſ
am cruciſerūt cuꝝ vſi z̄. Gal. v. Audi
ſe carnales z̄. Et uſ em̄ verboꝝ et exple-

Aduetus Berino Fo. XXXIII.

Zdemnauit sensus carnales in subiectio[n]is sp[iritu]s. Figura Josue. ix. Babaonite men-
tites pactu fecerunt cu[m] filijs israel ne infi-
ticerent; sed fraude p[ro]pta Josue zdemna-
uit eos ad portandum aqua[m] et ligna cedēda
Babaonite interpretantur valles mestie
seu p[re]cibus iniqtatis. Et recte significat
carnales sensus: q[uod] sp[iritu]m ad iniqtatez et val-
lem gebene inclinare conant. Et volunt
pactu facere cu[m] ratio[n]e et volūtate et morib[us]
tificentur. Josue interpretatur salvatio
sive saluator: et est christus qui zdemna-
uit eos ad aquas tribulationum portandas:
et labores suscipiendos in servitu[m] diuinu[m]
et obsequiu[m] anime. Nam ut dicit Ambro.
lib. de off. Incassum p[ro]tra exteriorez ini-
micos bellum geritur si intra yrbis mea-
nia insidie habeatur. q. di. Si velim vīn-
cere mundū et diabolum p[ro]mo dep[er]mendi
sunt sensus corporels qui sunt sp[iritu]s p[er]di-
tores.

Pro scđo. Supra in scđa zsidereatoe
p[ri]ncipali p[ro]positi tria deducenda
Et ia dictu[m] est de duob[us] p[ro]mis. Nec ergo
dicendu[m] de tertio q[uod] est iniqtatis et vici-
oruz iundatio: q[uod] ut de saluator. Dat.
xvij. Abūdabit iniqtas: Lūtus abunda-
tie ad p[er]nī est triplex ea zsideraāda.

Prima volenda charitatis infrigida/
et.

Scđa fugienda sujpius dilectio

Tertia horreda satane solutio.

Prima zc. Dat. xvij. Refrigescet cha-
ritas n[ost]rop[er]. Sic ei senescere microcosmo
s. homine solet calor naturalis diminui: sic
maiori modo senescere charitas q[uod] est calor
vite sp[iritu]al[er] refrigescet et pene deficiet. At
enim Christ. q[uod] sensu est frigidu[m] et siccu[m] et mo-
ribundu[m]. Erit g[ener] mundus senescens frigi-
dus p[er] defectu[m] charitatis: et siccus p[er] defectu[m]
deuotio[n]is: heu heu infrigida est cha-
ritas in deu[n]i: q[uod] patet si zsideream? q[uod] inde
uote seruit deo: q[uod] multiplicit contemnit
et blasphemat: de charitate ho[x] p[ro]xi-
mum i[n]fringit: clamant nudi: clamant fame-
lici: clamant i[n]edia morientes: relegata est
misericordia a filijs hominu[m]: clausa est ia-
nua pietatis: contraria est largitas nisi illa
quae vanitati defecit: Aruit fons copa-
lensis. Et quid remet nisi ut cito fiat iudi-
cium sine miseria bus q[uod] non fecerunt miseris

cordiam. Iaco. i. Satis nūc videm? im-
pletū illud Osee. viij. Nō est veritas: nō ē
misidia: nō est sciētia dei in terra. **S**ec-
unda est fugienda sujpius dilectio. de q[uod]
ij. Lūt. ii. Scito q[uod] in no[n] repositu instat
et. pi. et erit hoies seipos amates. s. f[ac]t[us] car-
nem: q[uod] amor terariae ch[risti] aritati. Et sicut
ex charitate omes p[ro]tutes pullulant: sic ex
inordinato amore sui oia mala Aug. xiiij.
de cuius dei. Lūtates diuas fecerunt amo-
res duo: ciuitatē dei amor dei vscq[ue] ad cōf[essione]
temptu[m] sui: ciuitatē ho diaboli: amor sui
vscq[ue] ad temptu[m] dei. **U**n post illa verba
Erunt hoies seipos amates: subdit apls:
Supbi: cupiditati: elati: blasphemati: parētib[us]
nō obediētes: ingrati: scelesti: si affecti
ones: sine pace: criminatores: impatiētes:
immites: sine benignitate: p[ro]digiores: p[er]-
teriti: tumidi: voluptatū amatores magi-
q[ue] dei. **O**si q[uod] occulta cordia videret: och
curreret certe crimina multa tāto forsitan
graviora quanto seceriora. Sed hec t[em]p[or]e nō
habeat iudic[em] mortale: habebūt tamē iu-
dicē summu[m] p[ro]ficienciar[um] inspectore q[uod] nihil
relinquet impunitu[m]. Sed videam? q[uod] pas-
lam sole erūtur. Omnia multi hodie im-
pudētes peccat fornicatores: adulteri: v[er]o
surarij: giuri: blasphemati: ebriosi: p[ro]cubina-
rii publici zc. Et sicut ait Lypa. Lōsen[us]
sere iura peccatis aura iniurias militat: in
iurie p[er] iuribus inducuntur. Abusus con-
suetudines sanctūt[er]unt: legem habentes si
ne lege vivunt: et sic legib[us] abutuntur. Di-
uersi pauperē suppediat: et potens op[er]at
mit impotentē: lupus deuorat agnum: et
accipiter passerem: in mare pyrate p[er]dant
in vīs istidiā p[ro]dones: latroes i[n] necrob[us]:
fures i[n] dom[us] vrbib[us] abūdat seditionis:
in curijs proditores: levius iniuste discordā-
tum malicia: litigij replent omnia: veri-
tas odio habet et p[ro]cul abjecit: iustitia per-
vertitur: et regnat impietas: et rapacitas
cupiditasq[ue] dominatur. Quid pla: Que
lingua posset exprimere q[uod] qualia: et q[uod]ta
flagitia committuntur: Quia em ut dicitur
Eccs. viij. Eo q[uod] nō cito p[ro]tra malos p[er]-
tur sententiā: absq[ue] villo timore filij perpet-
rat mala. **T**ertia est horreda satane so-
lutio et p[ar]atis ei[us] relatio q[uod] virtute dñe
passionis religata est ut nō noceat quem
yellet et q[uod]ntu[m] an solebat. Tunc autem o[mn]is mo-

Feria. III. post. II. dominicam

dicti solui modico r̄te. Apoc. xx. et xij. dī.
Te terre et mari: qz descendit ad vos dia
bolus h̄ns iram magnā sciens qz modicū
tempus habet. Et hoc fiet deo ḡmitte
te ad maiorē impietatem damnationē et maio
rem honoz purgationē. Nā tūc boni erūt
optūm et malū pessimi. Tūc p̄f hanc satra
ne solutionē erūt mirabiles et insolite tur
batiōes iter hoies. Tollef vīz pax in ter
rā: vīz p̄lia mouebunt: cūitas in ciuita
tem: dom⁹ in domū: et psona in psonā ar
mabif. Tūc iplebit illō Hierc. ix. Unus
qz a primo suo se custodiat et in omni
fratre suo nō habeat fiduciā: qz ois frat
supplantas supplābit: et ois amic⁹ frau
dulenter pcedet: et vir fratrē deridebit et
veritatē nō loquēt: docuerūt eim linguis
suas loqui mehaciū. Lerte iā ista hodie
cōpletur. O peccatores forte vobis vīz
def qz dñs dormiat et nō curat punire de
licta. Lerte cū diu expectauerit tūc gra
nūs vindicabit. Exemplū. De⁹ diu ex
pectauit iudeos postch ch̄m occiderant
(vt habeat in scholastica et ecclastica histo
ria) per qz dragita annos. Sed ad ultimū
impenitentes gladio corānoz p̄didit et
opprobriō sempernō p̄ mundū disp̄sos.
Notate qz qd Greg. di. Illos de⁹ graui
dānat qz hic diu longanimiter portat.

Pro tertio. Audistis tē. Forte dicit;
Ex qz tot et tanti declinant. Nōne erit
nobis aliq̄ excusatio. Lerte nō. Jura diu
cunt. Nō qd fiat s̄z qd fieri debeat cōside
randū est. ff. de officio p̄si. l. Sed licet
xij. q. q. Gloriam ep̄i. Et de ele. Eu cantam
Si enī sin mlti pditores regnūt in regno
eriamū multis annis: qd p̄cesset alicui eo
rū depheno multitudinē sociāt et cōsue
tudinē allegare. Lerte nihil. Expone no
tando illud eccl̄i. Ne pecces in multitudi
nē ciuitatis.

Feria. iii. post. ij. dominica aduent⁹.

Habiciamus tē. Lux in tenebris lucet tē
nehe eam nō cōphenderūt.
Jo. i. Abiciamus tē. et induamur arma
lucis. i. ch̄i qui est ip̄a lux qz in tenebris.
Id ē in mundo tenebroso lucet: et tenebre. i.

psecutores eccl̄ie eā nō cōphenderūt. In
hīs autē verbis tria sunt notāda in ch̄zo.
Luminis excellentia. iō dī: lux.
Luminis refūgentia: in tenebris lucet.
Luminis efficacia: et tene. eā nō cōp̄e.
De p̄mo et scđo. Jo. i. Erat lux p̄a qz illu
minato o. bo. ve. in hūc mundū. De ten
tio. Sap. vii. Sapientia nō vincit maliciā.
Abiciamus tē.

Pro R̄imo. An anima mediante alīq
habitu gratuī sit assūpta a p̄bo. Qz
sic. Aug⁹. xiiij. de tri. In rebus p̄ r̄ps orā
tis sumā est grā qz deus in unitate psonae
nullis p̄cedentib⁹ meritis hominē copulat.
Lōtra si sic. Lū corpus nō sit illi⁹ grātie
susceptibile qz nō cōtyntibile. R̄ndet b. bo. n.
in. ij. dis. q. Lū querif. tē. hoc p̄t dupli
ter intelligi. Aut qz ille habit⁹ in illa vīo
ne teneat rationē cōgruentie et sic concedi
p̄t qz nō decet animā vīnī. Vīo nīsi sibi as
similef habitu pfecte deiformitatis. Aut
qz teneat rōnem cause et sic veritatē nō h̄z
quā vīo qz est qz habitū insuffisīcē vīo
cognitōis tamoris: respicit coiter tres p
sonas. b. bo. Pro fūdamēto. Hia rōalis
ex natura sua est capax dei p̄ intellectū et
volūtate. Jo. poete etiā horzant nō appli
care aiām reb⁹ infimis sed diuinis. Luca
nus. Nūc̄ sit cura deorsum. Et Aristo. p.
ethi. Hō se vī trahere ad diuina et imor
talitā qz p̄t. Querif q. An anima sit deo
vībilis sine habitu medio. Dic r̄n. Et qz
cōclude qz vituperādī sit p̄ctōres miseri
ci post tantā grām hūane nature fētā nō
verent p̄cti vilitatē in aiāb⁹ suis ponere in
magnum deder⁹ hois ch̄i. Ztra document⁹
tū Leonis pape in ser. de na. dñi. Agnos
sce o hō ch̄iane dignitatē tuā et diuine cō
fōr̄s factus nature: nōlī in veterē p̄cti vilit
atē tuā degeneri quersatō redire. Audi
te fornicatores: raptore. O qz miseri qz
isolatiōes spūales respuūt qz facile repe
rire possent diuine incarnatiōis mysteriū
cōreplando et mūdanis p̄suis et carnales
isolatiōes qz. Figura de filijs israel
Nāeri. xj. Qui māna a deo datū fastidieb
ant et carnes p̄cupiscebant. dedit aut̄ eis
dñs carnes s̄z in malū eoz: qz adhuc esce
erāt in ore ipoz et ecce furor dñi p̄cussit eos
et ibi mortui sūr. Exp̄ze: verū certe man
na celicū est corp⁹ ch̄i in ytero virginis